

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/2/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513206240
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7513206240.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, proti žalovanému A. C.P., C. XX, o zaplatenie 966,51 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 13C/88/2013-25 zo 6.8.2013 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 781,40 € s úrokom z omeškania 0,024 € ročne od 16.4.2013 do zaplatenia a to tak, že žalovanému sa povoľuje žalovanú sumu plácať v mesačných splátkach po 30 € mesačne, počnúc právoplatnosťou rozsudku a to až do úplného vyrovnania dlžnej sumy pod hrozbou straty výhody splátok a trovy konania 152,40 €, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Žalobca v zákonnej lehote podal odvolanie voči rozsudku, pričom tento napadol v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá.

Súd v odôvodnení rozsudku, o. i., citujúc znenie ÚZP Hlavy 5. Podmienky splácania úveru § 1, Hlavy 15. Záverečné ustanovenia § 3, Hlavy 7. Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru § 3, § 497, § 499 Obch. zák., § 2 písm. a), § 3 ods.1,2 zák.č.258/01 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (správny názov zák. je zák. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č.71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov), § 3 ods.3 zák.č.250/07 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (správny názov zák. je zák. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č.372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov), § 52 ods.1, ods.2 prvá a druhá veta, ods.3,4, § 54 ods.1, § 457, § 517 ods.1,2 O. z. a § 3 nar.vl.č.87/95 Z. z., uzavrel, že zo spotrebiteľskej zmluvy uzavretej účastníkmi konania vzniklo žalobcovi právo len na vrátenie toho, čo žalovanému skutočne poskytol, keďže oznámením z 28.5.2010 bola zmluva zrušená. Zistil, že žalobca požičal žalovanému 865,89 €, ten mu podľa predloženého splátkového kalendára vrátil k 16.11.2009, t.j. pred začatím súdneho konania 130,74 €, preto ho zaviazal na úhradu zvyšku dlžnej sumy 735,15 € + ročný úrok 46,30 € vyrátaný na základe priemerných úrokových mier pre úverové zmluvy medzi domácnosťami a bankou zverejnených Národnou bankou pre IV. štvrťrok 2009, teda spolu 781,45 €, ktoré mu dovolil splácať mesačne po 30 € pod hrozbou straty výhody splátok a zároveň ho zaviazal na úhradu zákonných úrokov z omeškania tak, ako ich požadoval žalobca a vo zvyšnej žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.2 O. s. p. (aj jeho znenie citoval) a dospel k záveru, že účelne vynaložené trovy predstavujú zaplatený súdny poplatok za podanú žalobu 57,50 € a trovy právneho zast. 142,22 € (2 x „právny úkon“ po 51,45 € - prevzatie a príprava zast., návrh na vydanie platobného rozkazu, 2 x režijný paušál po 7,81 € + 20 % DPH) a keďže žalobca bol v tomto konaní úspešný v pomere 76,31 %, rozhodol tak, že mu priznal náhradu trov konania v „pomerenej“ výške 152,40 €.

Žalobca v odvolaní uviedol, I. ako súd predmetným rozsudkom rozhodol, ako svoje rozhodnutie odôvodnil a, II. že rozsudok napáda z dôvodu podľa § 205 ods.2 písm. a) O. s. p., že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 písm. h) - súd nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ust. právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, z dôvodu podľa § 205 ods.2 písm. b) O. s. p., nakoľko konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (nepreskúmateľnosť rozhodnutia), z dôvodu podľa § 205 ods.2 písm. c) O. s. p., nakoľko súd neúplne zistil skutkový stav, z dôvodu podľa § 205 ods.2 písm. d) O. s. p., že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a z dôvodu podľa § 205 ods.2 písm. f) O. s. p., že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré odôvodňuje nasledovne: 1/ Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku, súd nedostatočne zistil skutkový stav a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, a následne nesprávne právne vec posúdil, že oznámením z 28.5.2010 bola zmluva zrušená, čím mu vzniklo len právo na vrátenie toho, čo žalovanému skutočne poskytol. Z návrhu na vydanie platobného rozkazu z 15.4.2013, a následne z doplnenia predmetného návrhu z 2.8.2013, ale najmä z písomnosti z 28.5.2010 nazvanej „Splatenie celého úveru s výzvou k úhrade“ je zrejmé, že od Úverovej zmluvy č.3910059128 zo 16.10.2009 (ďalej len Úverová zmluva) neodstúpil, a teda nemohlo dôjsť k účinkom podľa § 457 O. z. (jeho znenie citoval). Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním dohodnutých splátok poskytnutého úveru, a to s odkazom na predložený splátkový kalendár konkrétne minimálne so splátkami č.2-7, ktoré neuhradil ani len čiastočne. V zmysle § 3 Hlavy 7 s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru Úverových podmienok (ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Úverovej zmluvy, lebo v originálnom dokumente začínajú na rube Úverovej zmluvy a pokračujú na ďalšom liste pevne spojenom s úverovou zmluvou, a teda tvoria spolu jeden dokument, čo vyplýva aj z textu (jeho znenie citoval) Úverovej zmluvy medzi bodmi 67 a 68). S poukazom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením uvedených splátok, stal sa celý zostatok čerpaného úveru splatným, pričom splatnosť nastala k 28.5.2010, ako vyplýva aj z predloženého splátkového kalendára a tiež z výzvy na splatenie celého úveru priloženej k žalobe. Na základe predmetnej výzvy k splateniu celého úveru od Úverovej zmluvy neodstúpil, ale len využil právo na zosplatenie celého úveru podľa cit. ust. Úverových podmienok. Pokiaľ ide o platnosť Úverových podmienok, v tej súvislosti si dovolil poukázať, napr. aj na: rozhodnutie Krajského súdu (ďalej len KS) v Trnave 24Co/412/2012 zo 9.7.2013 a KS Prešov 1Co/136/2012 z 25.2.2013 (z oboch citoval). V zmysle prehľadu maximálnej výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za 2. štvrtrok 2009 (pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavreté od 16.8.2009 do 15.11.2009) podľa cit. Nar.vl.č.238/08 Z. z., zverejneného na internetovej stránke Ministerstva financií SR maximálna výška odplaty pre spotrebiteľské úvery vo výške do 1 500 € vrátane pre zmluvnú splatnosť od 6 do 12 mesiacov, predstavovala 73,44 %. Ako už bolo uvedené v jeho podaní z 2.8.2013, celková výška úroku z úveru podľa § 1 Hlavy 5 Úverových podmienok Podmienky splácania úveru (jeho znenie citoval), ktorú by si mohol voči žalovanému uplatniť v prípade riadneho platenia úveru je nasledovná: 130,74 € (t.j. výška splátky) mínus poisťné 3,89 € podľa bodu 62 Úverovej zmluvy a mínus poplatok za vedenie úverového účtu 0 € podľa bodu 49 Úverovej zmluvy, t.j. 126,85 € x 8 splátok sa rovná 1 014,80 € mínus 865,89 € (t.j. výška úveru) sa rovná 148,91 € (čo zodpovedá sume uvedenej v bode 55 zmluvy označenom ako „celkové náklady spotrebiteľa“). Poplatky za poistenie sa do predmetných celkových nákladov nezahŕňajú, a to podľa § 2 ZSÚ [citoval znenie jeho písm. c) bodov 1. a 5.]. S poukazom na výšku úveru 865,89 €, predmetné celkové náklady vo výške 148,91 €, teda celková výška jeho odplaty predstavuje 17,20 %. Porovnaním maximálne prípustnej výšky odplaty pre daný úverový vzťah 73,44 % a výšky odplaty dohodnutej medzi účastníkmi 17,20 % má za nesporné, že si v tomto konaní uplatnil voči žalovanému vyčíslený úrok z úveru dôvodne a v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Vzhľadom na uvedené, a teda na osobitnú právnu úpravu výšky úroku z úveru, s ktorou je uplatňovaný úrok z úveru v súlade, nie je dôvod na prepočet predmetného úroku z úveru priemernými úrokovými mierami pre úverové zmluvy medzi domácnosťami a bankou zverejnenými Národnou bankou pre IV. štvrtrok 2009, ako súd tvrdí, že urobil. Dôkaz: - prehľad maximálnej výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za 2. štvrtrok 2009. 3/ Pokiaľ ide o úroky z omeškania, súd v odôvodnení rozsudku uvádza, že žalovaného zároveň zaviazal na úhradu zákonných úrokov z omeškania tak, ako ich požadoval, ktoré tvrdenie súdu nie je pravdivé. V žalobe z 15.4.2013 a následne v doplnení predmetnej žaloby z 2.8.2013 uplatňoval nárok na úrok z omeškania nasledovne: - Kapitalizovaný úrok z omeškania od zosplatenia do podania žaloby vo výške 226,80 € - si uplatňoval v žalobe v zákonnej výške. V zmysle predpisov, denná úroková sadzba má byť vo výške 0,024 % - je stanovená výpočtom ako základná úroková sadzba ECB platná k 1. dňu omeškania s pínením peňažného dlhu, t.j. 15. deň nasledujúci od zosplatenia úveru, v zmysle § 3 nar.vl.č.87/95 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, t.j. k 13.6.2010: 8 % + 1 = 9,365 t.j. 0,02465

% skrátene na 3 desatinné miesta, čiže 0,024 % denne. Výpočet uplatňovaného kapitalizovaného úroku z omeškania od zosplatnenia do podania žaloby zákonnou sadzbou: 0,024 % denne z 911,29 € za 1037 dní (13.6.2010-15.4.2013) = 226,80 €. - Úrok z omeškania vo výške 0.024 % denne zo sumy 911,29 € od 16.4.2013 do zaplattenia. Súd napriek cit. tvrdeniu v odôvodnení rozsudku, že mu priznal úroky z omeškania tak, ako ich požadoval, úplne ignoroval ním uplatnený nárok na kapitalizovaný úrok z omeškania za obdobie od zosplatnenia (resp., od 13.6.2010) do podania žaloby (15.4.2013) a priznal mu nárok na úrok z omeškania len za obdobie od podania žaloby, aj to len vo výške 0,024 € ročne namiesto 0,024 % denne (aj keď to asi len chybou v písaní). Ak by aj pripustil, že záver súdu v zmysle, že zosplatnením úveru došlo k zrušeniu úverovej zmluvy (ktorý záver nie je správny a v súlade s platnou právnou úpravou) je správny, ani toto by neodôvodňovalo nepriznanie mu nároku na úrok z omeškania za obdobie od zosplatnenia úveru do podania žaloby. Citoval znenie § 369 Obch. zák. a § 3 ods.1 Nar.vl.č.87/95 Z. z., platného do 31.1.2013 (vzhľadom na začiatok omeškania). S ohľadom na uvedené, ak je dlžník v omeškani so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplattenej sumy úroky z omeškania. Z uvedeného jednoznačne vyplýva jeho nárok na úroky z omeškania od 13.6.2010, čiže za obdobie od uplynutia 15 dní po zosplatnení úveru do zaplattenia. Vzhľadom na uvedené má za to, že si uplatnil nárok na úroky z omeškania v zákonnej výške, pričom nepriznanie časti nároku na úroky z omeškania, a to za obdobie od zosplatnenia úveru do podania žaloby, je nedôvodné. Z uvedených dôvodov má za to, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nedostatočne zistil skutkový stav, na právny vzťah aplikoval nesprávne právne normy a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a taktiež, že rozsudok je v časti úroku z úveru nepreskúmateľný. III. S poukazom na uvedené preto navrhol rozsudok v celom rozsahu zrušiť a vrátiť vec súdu na ďalšie konanie, alternatívne napadnutý rozsudok zmeniť a vyhovieť jeho žalobe v celom rozsahu, vrátane uplatnených trov prvostupňového konania. Zároveň si týmto uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania, ktoré vyčíslil.

Rozsudok, okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods.1,3 O. s. p.), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom preskúmaný.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a zistil, že, nie sú podmienky na potvrdenie rozsudku (§ 219), ani na jeho zmenu (§ 220), pokiaľ ním bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá, lebo súd nesprávne vec právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav, preto rozsudok v uvedenom rozsahu, podľa § 221 ods.1 písm. h),ods.2 O. s. p., zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu na ďalšie konanie.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnú normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci [§ 205 ods.2 písm. f) O. s. p.] je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnú normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania). Keď je rozhodnutie súdu prvého stupňa tak po skutkovej, ako aj právnej stránke nesprávne, pričom použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu, v takom prípade je odvolací súd nútený konštatovať, že súd prvého stupňa nepoužil správny právny predpis a ak súčasne nezistil riadne skutkový stav, musí také rozhodnutie iba zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Súd vec nesprávne právne posúdil, keď žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, dospejúc k právnym záverom, uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku, a to so zreteľom na dôvody, resp. skutočnosti v odvolaní, ktoré odvolací súd považuje v celom rozsahu za opodstatnené.

V ďalšom konaní bude preto povinnosťou súdu vo veci, t. j. ohľadom nároku vo vzťahu ku ktorému bola žaloba zamietnutá, opätovne rozhodnúť a rozhodnutie riadne odôvodniť tak, aby bolo aj preskúmateľné.

V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods.3 O. s. p.).

Odvolačný súd nemohol vo veci rozhodnúť z dôvodu, žeby porušil zásadu dvojinstančnosti občianskeho súdneho konania (§ 9 ods.1 a § 10 ods.1 O. s. p.), lebo ak by rozhodol, porušil by právo účastníkov konania na spravodlivý proces, keďže by im odoprel právo namietať správnosť jeho právneho názoru.

Podľa Čl.46 (PRÁVO NA SÚDNU A INÚ PRÁVNÚ OCHRANU) ods.1 Ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa Čl.48 ods.2 Ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa Čl.6 (Právo na spravodlivé súdne konanie) bod 1. Dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti.

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že tak základné právo podľa Čl.46 ods.1 Ústavy, ako aj právo podľa Čl.6 ods.1 Dohovoru v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia, pričom obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, ale obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky a ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy.

O. s. p., podľa svojho § 1, upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb.

Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu a tomu zodpovedajúcu jeho povinnosť o veci konať, pričom právo na súdnu ochranu, okrem Čl.46 ods.1 Ústavy, Čl. 36 ods.1 Listiny a Čl.6 ods.1 Dohovoru zabezpečujú a vykonávajú aj jednotlivé ust. O. s. p. a obsahom práva na súdnu ochranu v rámci spravodlivého procesu je i právo účastníka, aby sa jeho vec, ak to zákon pripúšťa, vždy prejednala v dvojinstančnom konaní.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.